

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Slavení svátosti smíření s dětmi a příklady kajících bohoslužeb

Autorka: Lenka Judita Doubková

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Zdeněk Demel, Th.D.

Hodnocení formální stránky:

Předložená práce má včetně fotodokumentace realizovaných bohoslužeb 34 stran textu. Členěný seznam použitých zdrojů má v oddíle „Bible a církevní dokumenty“ uvedeny 4 tituly, přičemž chybí uvedení názvu knihy obsahující text liturgické konstituce Sacrosanctum concilium. V tomto oddíle však překvapivě chybí 3 další dokumenty, v práci několikrát citované: *KKC*, *Obřady pokání* a *Všeobecné direktorium pro katechezi*. Autorka dále čerpala z 19 knižních, 2 časopiseckých a 1 elektronického zdroje (u časopisu *Cesty katecheze* chybí bližší údaje). K práci jsou připojeny 3 přílohy o celkem 20 stranách. Týkají se realizovaných bohoslužeb svátostného smíření s dětmi. Pokud jde o odkazy na prameny formou poznámek pod čarou, autorka nedbale odkazuje na dílo J. Šelinky uvedené správně v seznamu zdrojů (pozn. č. 23 a 28) a v odkazech na písně ze zpěvníku *Hosana* uvádí číslo strany, bývá však zvykem uvádět číslo písně. A na straně 9 převzala autorka volnou citaci *Didache* XIV,1 z literatury, místo aby citovala přesně z českého vydání, dnes již běžně dostupného i na internetu. Literární úroveň a grafická úprava práce jsou dobré, překlepů a pravopisných chyb se vyskytuje poměrně velmi málo.

Hodnocení obsahové stránky:

Práce, která je předkládána již podruhé, vychází z činnosti autorky jako katechetky ve farnostech Lišov a Štěpánovice. Text je členěn do čtyř kapitol, kterým předchází úvod a po nich následuje závěr. V první kapitole jsou stručně vylíčeny dějiny kající praxe a liturgie pokání od počátku církve až po reformu II. vatikánského koncilu. Druhá kapitola se zabývá problematikou pokání a svátostného smíření u dětí mladšího školního věku z hlediska výchovy k pokání a smíření a výchovy svědomí. Třetí kapitola obráží zkušenosti autorky s postoji rodičů, dětí a farností k slavení kajících bohoslužeb ve zmiňovaných farnostech. Čtvrtou kapitolu tvoří 4 příklady realizovaných bohoslužeb smíření s dětmi. A nakonec ve velmi stručném závěru autorka konstatuje, že díky uvedeným bohoslužbám děti lépe vnímají uzdravující sílu Boží lásky, stávají se otevřenějšími, citlivějšími na téma pokání a smíření a tuto liturgii prožívají radostně. Avšak u rodičů těchto dětí autorka pozorovala časté obtíže s takovým slavením pokání a smíření.

Pokud jde o obsahovou stránku práce, mohla autorka v pojednání o dějinách kající praxe a liturgie pokání (odst. 1.2.1) přesněji popsat začátek a způsob provádění *kanonického pokání*, jak bylo praktikováno od zač. 3. stol. A co se týče čtvrté kapitoly, lze autorce vytknout, že u jednotlivých bohoslužeb neuvádí žádný komentář, jak se které prvky v bohoslužbách osvědčily, co děti chápaly a přijímaly dobře, a čemu naopak nerozuměly a kde třeba docházelo i k příp. nedorozumění. Pokud jde o celkové pojetí práce, lze s ním souhlasit až na to, že chybí pojednání o „pedagogice celistvé výchovy podle F. Ketta“, ze které autorka ve své katechetické praxi vychází a o které se zmiňuje jen mimochodem (s. 29). Taková katechetická metoda by si jistě zasloužila, aby jí v této práci byla věnována samostatná kapitola.

Závěr: I přes výhrady doporučuji práci k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne 2.5.2012